

PROGRAM STUDIÓW
Kierunek studiów: TWÓRCZA RESOCJALIZACJA Z ARTETERAPIĄ
Obowiązuje od roku akademickiego: 2024/2025

Część I. Informacje ogólne.

1. Nazwa jednostki prowadzącej kształcenie: **WYDZIAŁ NAUK O EDUKACJI**
2. Poziom kształcenia: **DRUGI STOPIEŃ**
3. Profil kształcenia: **OGÓLNOAKADEMICKI**
4. Liczba semestrów: **4**
5. Łączna liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów: **120**
6. Łączna liczba godzin zajęć konieczna do ukończenia studiów: **studia stacjonarne 1005, studia niestacjonarne 606**
7. Zaopiniowano na radzie wydziału w dniu: **18 stycznia 2024 r.**
8. Wskazanie dyscypliny wiodącej, w której będzie uzyskiwana ponad połowa efektów uczenia się oraz procentowy udział poszczególnych dyscyplin, w ramach których będą uzyskiwane efekty uczenia się określone w programie studiów:

Nazwa dyscypliny wiodącej	Procentowy udział dyscypliny wiodącej
pedagogika	51%
Nazwy poszczególnych dyscyplin	Procentowy udział poszczególnych dyscyplin
nauki socjologiczne	9%
psychologia	8%
filozofia	4%
sztuki muzyczne	6%
sztuki filmowe i teatralne	6%
sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki	6%
nauki o komunikacji społecznej i mediach	4%
informatyka	2%
językoznawstwo	1%
nauki prawne	1%
nauki o kulturze i religii	1%
nauki o zdrowiu	1%
Razem:	100 %

Część II. Efekty uczenia się.

Symbol opisu charakterystyk drugiego stopnia PRK	Symbol efektu uczenia się	OPIS EFEKTU UCZENIA SIĘ
WIEDZA, absolwent zna i rozumie:		
P7S_WG	KP7_WG1	zna terminologię używaną w pedagogice oraz jej zastosowanie w dyscyplinach pokrewnych i subdyscyplinach (zwłaszcza pedagogice resocjalizacyjnej) na poziomie rozszerzonym
	KP7_WG2	ma pogłębioną i rozszerzoną wiedzę o źródłach i miejscu pedagogiki w systemie nauk oraz o jej przedmiotowych i metodologicznych powiązaniach z innymi dyscyplinami nauk
	KP7_WG3	ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę o współczesnych kierunkach rozwoju pedagogiki, jej nurtach i systemach pedagogicznych, rozumie ich historyczne i kulturowe uwarunkowania
	KP7_WG4	ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę na temat specyfiki przedmiotowej i metodologicznej pedagogiki (zna główne szkoły, orientacje badawcze, strategie i metody badań stosowanych w naukach społecznych i humanistycznych; zna mapę stanowisk i podejść metodologicznych; rozumie postulat wieloparadygmatyczności prowadzenia badań w pedagogice)
	KP7_WG5	ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat subdyscyplin i specjalizacji pedagogiki (w szczególności w zakresie pedagogiki resocjalizacyjnej), obejmującą terminologię, teorię i metodykę
	KP7_WG6	ma pogłębioną wiedzę na temat rozwoju człowieka jego potencjałów oraz potencjalnych zaburzeń w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym
	KP7_WG7	ma pogłębioną wiedzę o rodzajach więzi społecznych i o rządzących nimi prawidłowościach istotnych z punktu widzenia procesów edukacyjnych
	KP7_WG8	ma uporządkowaną wiedzę na temat teorii wychowania, uczenia się i nauczania oraz innych procesów edukacyjnych
	KP7_WG9	ma uporządkowaną wiedzę na temat roli arteterapii w procesie resocjalizacji
P7S_WK	KP7_WK1	ma rozszerzoną wiedzę o różnych rodzajach struktur społecznych i instytucjach życia społecznego oraz zachodzących między nimi relacjach istotnych z punktu widzenia procesów edukacyjnych
	KP7_WK2	ma uporządkowaną wiedzę o kulturowych uwarunkowaniach procesów edukacyjnych
	KP7_WK3	ma uporządkowaną wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu instytucji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, pogłębioną w wybranych zakresach
	KP7_WK4	ma pogłębioną i rozszerzoną wiedzę na temat biologicznych, psychologicznych, społecznych, filozoficznych podstaw kształcenia i wychowania; rozumie istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, harmonii i dysharmonii, normy i patologii
	KP7_WK5	ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę o różnych środowiskach wychowawczych, ich specyfice i procesach w nich zachodzących
	KP7_WK6	ma uporządkowaną wiedzę o strukturze i funkcjach systemu edukacji, zna wybrane systemy edukacyjne innych krajów
	KP7_WK7	ma uporządkowaną wiedzę o uczestnikach działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej, pomocowej, resocjalizacyjnej i terapeutycznej, pogłębioną w wybranych zakresach
	KP7_WK8	ma uporządkowaną wiedzę na temat zasad i norm etycznych oraz etyki zawodowej

UMIEJĘTNOŚCI, absolwent potrafi:		
P7S_UW	KP7_UW1	posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji (z wykorzystaniem nowoczesnych technologii informacyjno-komunikacyjnych) na temat zjawisk społecznych rozmaitej natury, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretowania ich z punktu widzenia problemów edukacyjnych
	KP7_UW2	potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych, resocjalizacyjnych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych
	KP7_UW3	potrafi zaimplementować formy i metody oddziaływań autoterapeutycznych w praktyce resocjalizacyjnej
P7S_UK	KP7_UK1	potrafi sprawnie porozumiewać się przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów, korzystając z nowoczesnych rozwiązań technologicznych
	KP7_UK2	potrafi w sposób klarowny, spójny i precyzyjny wypowiadać się w mowie i na piśmie, posiada umiejętność konstruowania rozbudowanych ustnych i pisemnych uzasadnień na tematy dotyczące różnych zagadnień pedagogicznych z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku pedagogiki, jak i innych dyscyplin naukowych
	KP7_UK3	posiada pogłębione umiejętności prezentowania własnych pomysłów, wątpliwości i sugestii, popierania ich rozbudowaną argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów, kierując się przy tym zasadami etycznymi (w tym dotyczącymi ochrony własności intelektualnej)
	KP7_UK4	ma umiejętności językowe co najmniej na poziomie B2+ według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego
P7S_UO	KP7_UO1	posiada rozwinięte umiejętności badawcze: rozróżnia orientacje w metodologii badań pedagogicznych, formułuje problemy badawcze, dobiera adekwatne metody, techniki i konstruuje narzędzia badawcze; opracowuje, prezentuje i interpretuje wyniki badań, wyciąga wnioski, wskazuje kierunki dalszych badań, w obrębie wybranej subdyscypliny pedagogiki
	KP7_UO2	ma pogłębione umiejętności obserwowania, diagnozowania, racjonalnego oceniania złożonych sytuacji edukacyjnych oraz analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań
	KP7_UO3	potrafi sprawnie posługiwać się wybranymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania podejmowanych działań praktycznych w szczególności w obszarach: resocjalizacji profilaktyki i readaptacji społecznej.
	KP7_UO4	potrafi generować oryginalne rozwiązania złożonych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań w określonych obszarach praktycznych
P7S_UU	KP7_UU1	potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danej działalności pedagogicznej sposób postępowania, potrafi dobierać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych
	KP7_UU2	potrafi twórczo animować prace nad własnym rozwojem oraz rozwojem uczestników procesów edukacyjno- wychowawczych oraz

		wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie
	KP7_UU3	potrafi pracować w zespole; umie wyznaczać oraz przyjmować wspólne cele działania; potrafi przyjąć rolę lidera w zespole
KOMPETENCJE SPOŁECZNE, absolwent jest gotów do:		
P7S_KK	KP7_KK1	ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego
	KP7_KK2	jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w podejmowaniu indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki; angażuje się we współpracę
	KP7_KK3	docenia znaczenie nauk pedagogicznych dla rozwoju jednostki i prawidłowych więzi w środowiskach społecznych, ma pozytywne nastawienie do nabywania wiedzy z zakresu studiowanej dyscypliny naukowej i budowania warsztatu pracy pedagoga w zakresie resocjalizacji
	KP7_KK4	utożsamia się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce pedagogicznej, odznacza się rozważą, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań pedagogicznych ze szczególnym uwzględnieniem obszaru resocjalizacji, profilaktyki i readaptacji społecznej.
P7S_KO	KP7_KO1	jest przekonany o konieczności i doniosłości zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej; dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą (w tym dotyczące ochrony własności intelektualnej); poszukuje optymalnych rozwiązań i możliwości korygowania nieprawidłowych działań pedagogicznych
	KP7_KO2	odznacza się odpowiedzialnością za własne przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki, czuje się odpowiedzialny wobec ludzi, dla których dobra stara się działać, wyraża taką postawę w środowisku specjalistów i pośrednio modeluje to podejście wśród innych
P7S_KR	KP7_KR1	jest wrażliwy na problemy edukacyjne, gotowy do komunikowania się (w tym z wykorzystaniem nowoczesnych technologii) i współpracy z otoczeniem, w tym z osobami nie będącymi specjalistami w danej dziedzinie oraz do aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania pedagogiczne ukierunkowane na resocjalizację, profilaktykę i readaptację społeczną
	KP7_KR2	ma świadomość odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego regionu, kraju, Europy i świata

Objaśnienia oznaczeń:

P6, P7 – poziom PRK (6 - studia pierwszego stopnia, 7 – studia drugiego stopnia i jednolite magisterskie)

S – charakterystyka typowa dla kwalifikacji uzyskiwanych w ramach szkolnictwa wyższego

W – wiedza	G – głębia i zakres
	K - kontekst
U – umiejętności	W – wykorzystanie wiedzy
	K – komunikowanie się
	O – organizacja pracy
	U – uczenie się
K – kompetencje społeczne	K – krytyczna ocena
	O - odpowiedzialność
	R – rola zawodowa

Część III. Opis procesu prowadzącego do uzyskania efektów uczenia się.

Treści programowe zajęć lub grup zajęć.

Grupa Zajęć_1 MODUŁ OGÓLNOUCZELNIANY

1) Antropologia kulturowa

KP7_WG6, KP7_WG7, KP7_WK2, KP7_WK5, KP7_UW1, KP7_UW2, KP7_UK2, KP7_UK3, KP7_UO1, KP7_UO2, KP7_KK1, KP7_KO1, KP7_KR1

Genealogia pojęcia kultura i cywilizacja oraz relacje: natura - kultura, cywilizacja - kultura. Podstawowe składniki kultury, fakt kulturowy. Szerokie i wąskie rozumienie pojęcia kultura, różne aspekty jej definiowania. Kategorie i typy kultury. Elementy kultury (wartość, wzory, kanon, obyczaj, obrzęd, rytuał, mit, symbol). Systemy kultury (nauka, religia, sztuka, język-komunikacja). Czas w kulturze. Reaktualizowanie mitów. Przestrzeń w kulturze. Podstawowe cechy kultury współczesnej. Dominacja nowego typu języka i form przekazu. Polskie tradycje i zwyczaje świąteczne.

2) Język obcy

KP7_UW1, KP7_UK2, KP7_UK4, KP7_KO2

Pogłębianie kompetencji leksykalnych, gramatycznych, fonetycznych i socjokulturowych w komunikowaniu się w języku obcym, w tym doskonalenie umiejętności rozumienia ze słuchu, mówienia, czytania i pisania. Znajomość kultury państw z danego obszaru językowego. Czynne posługiwanie się językiem obcym na poziomie językowym B2+ według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w kontaktach ze specjalistami jak również w komunikacji z osobami spoza grona specjalistów. Samodzielne zdobywanie wiedzy i rozwijanie zawodowych umiejętności z wykorzystaniem różnych źródeł w języku obcym.

3) Specjalistyczny warsztat językowy

KP7_UK1, KP7_UK2, KP7_KK2

Doskonalenie wybranych sprawności językowych. Ćwiczenie umiejętności językowych - mówienie, czytanie tekstów autentycznych. Elementy tłumaczenia. Rozumienie ze słuchu oryginalnych nagrań. Przystawianie i utrwalanie słownictwa z danego zakresu tematycznego np. emigracja, bezrobocie, starzejące się społeczeństwo, bieda i wykluczenie społeczne, dyskryminacja, społeczne skutki kryzysu itp.

4) Technologia informacyjna

KP7_WK5, KP7_UW1, KP7_UK1, KP7_KR1

Założenia koncepcji kształcenia multimedialnego jako podstawa do planowania pracy opiekuńczo-wychowawczej, resocjalizacyjnej: wyszukiwanie, weryfikowanie, przetwarzanie, wykorzystywanie i upowszechnianie treści cyfrowych; wykorzystywanie nowoczesnych technologii w procesie pedagogicznym. Zagadnienia prawne technologii informacyjnych i ochrona danych: zagadnienia bezpieczeństwa i ochrony danych; prawa autorskie; typy licencji oprogramowani; piractwo komputerowe a własność intelektualna; modele dystrybucji i ochrony treści w nowych mediach. Prezentacje w technologii Flash: zapoznanie z technologią Flash; zastosowanie technologii Flash do opracowania i prezentacji treści pedagogicznych wzbogaconych o nowoczesne formy upogładowania, Kahoot, programowanie w Scratchu.

5) Zarządzanie zasobami własności intelektualnej **lub** Prawna ochrona własności intelektualnej

Zarządzanie zasobami własności intelektualnej

KP7_WK8, KP7_UK3, KP7_KK4

Podstawowa terminologia z zakresu ochrony własności intelektualnej. Własność intelektualna i własność przemysłowa jako dobra niematerialne. Procedury ochrony własności – definicje i zasady z zakresu ochrony własności intelektualnej i prawa autorskiego. Aktywna ochrona własności intelektualnej. Znaczenie poszczególnych technik i sposobów ochrony własności

intelektualnej. Zarządzanie własnością intelektualną a zarządzanie wiedzą. Zarządzanie własnością intelektualną w działalności naukowo-badawczej. Wsparcie publiczne dla zarządzania własnością intelektualną.

Prawa autorskie i ochrona własności intelektualnej

KP7_WK8, KP7_UK3, KP7_KK4

Podstawowe zagadnienia z zakresu praw autorskich i ochrony własności intelektualnej. Procedury ochrony własności – definicje i zasady z zakresu ochrony własności intelektualnej i prawa autorskiego. Aktywna ochrona własności intelektualnej i praw autorskich. Techniki i sposoby ochrony własności intelektualnej. Prawa autorskie, własność intelektualna a zarządzanie wiedzą w kontekście działalności naukowo-badawczej.

Grupa Zajęć_2 MODUŁ PODSTAWOWY

6) Antropologia pedagogiczna

KP7_WG1, KP7_WG3, KP7_UW2, KP7_UK2, KP7_KK3

Antropologia pedagogiczna i jej miejsce w systemie wiedzy pedagogicznej. Fenomenologia w antropologii pedagogicznej. Filozoficzne koncepcje człowieka. Systemy symboliczne. Kultura i język. Religia w ujęciu antropologii pedagogicznej. Etniczność. Aspekty pedagogiczne w kontekście pogranicza kulturowego.

7) Edukacja międzykulturowa **lub Komunikacja międzykulturowa**

Edukacja międzykulturowa

KP7_WG7, KP7_WK2, KP7_WK4, KP7_WK5, KP7_UK1, KP7_UO3, KP7_UU1, KP7_UU3, KP7_KK3, KP7_KR1, KP7_KR2

Teoretyczne założenia edukacji międzykulturowej jako subdyscypliny naukowej i działalności pedagogicznej. Edukacja wielokulturowa a międzykulturowa. Cele i założenia edukacji międzykulturowej. Definicje kultury użyteczne w teorii edukacji międzykulturowej. Zróżnicowanie kulturowe w Polsce i idea pogranicza. Tożsamość kulturowa a identyfikacje społeczne. Kwestia tożsamości z perspektywy pedagogiki międzykulturowej. Teorie nabywania tożsamości kulturowej w sytuacji zmiany kultury. Postawy wobec odmienności kulturowej. Pojęcia akulturacji, akomodacji, asymilacji, adaptacji, konwersji. Problem konfliktu międzykulturowego. Komunikacja międzykulturowa.

Komunikacja międzykulturowa

KP7_WK2, KP7_WK8, KP7_UK3, KP7_UU3, KP7_KR1, KP7_KK1

Istota i cele komunikacji międzykulturowej oraz międzykulturowości. Kompetencje do komunikacji międzykulturowej. Postawy wobec odmienności kulturowej oraz wiedza o odmienności kulturowej jako element kompetencji do komunikacji międzykulturowej. Istota relatywizmu kulturowego i jego rola w edukacji. Od etnocentryzmu do symbiozy kulturowej. Tożsamość kulturowa jednostki jako czynnik różnicujący kompetencje do komunikacji międzykulturowej. Koncepcja profilu identyfikacyjnego w analizach tożsamości. Przestrzeń religijna i etniczno-narodowa w komunikacji międzykulturowej.

8) Kierunki wychowania w pedagogice XX wieku

KP7_WG1, KP7_WG3, KP7_WG8, KP7_UW1, KP7_UK3, KP7_KK3

Czynniki determinujące rozwój kierunków wychowania. Klasyfikacje kierunków w pedagogice XX wieku. Od pedagogiki filozoficznej do pedagogiki empirycznej: tradycje pedagogiki filozoficznej, narodziny i rozwój empirycznej pedagogiki naukowej. Pedagogiczny przełom – ruch Nowego Wychowania i jego przedstawiciele. Krytyka szkoły tradycyjnej – manifest Ellen Key „Stulecie dziecka”. Nurty teoretyczne w polskiej pedagogice XX wieku: pedagogika psychologiczna, pedagogika socjologiczna, pedagogika kultury, egzystencjalizm. Nowe nurty ostatnich dziesięcioleci. Procesy dyferencjacji i integracji w naukach o wychowaniu.

9) Nowoczesne tendencje w dydaktyce

KP7_WG5, KP7_WK7, KP7_UK3, KP7_UU1, KP7_UU3, KP7_KK1, KP7_KK2, KP7_KK4

Przemiany dydaktyki jako nauki. Przemiany w teleologii edukacyjnej i zmiany w treściach kształcenia. Ku wieloparadygmatyczności w dydaktyce. Style nauczania i wzory uczenia się. Środowisko aktywnego uczenia się. Zastosowanie technologii informacyjno-komunikacyjnej w edukacji. Autoedukacja jako podstawowy proces w nurcie rozwoju idei edukacji ustawicznej. Idea projektów dydaktycznych w edukacji. Nowe pola badawcze w zakresie problematyki niepowodzeń szkolnych. Neurodydaktyka – perspektywą na sukces w uczeniu się. Edukacja wobec wyzwań współczesności i przyszłości. W trosce o wyższą jakość kształcenia akademickiego. Ewaluacja wyników kształcenia.

10) Pedagogika ogólna

KP7_WG1, KP7_WG2, KP7_WG3, KP7_UW2, KP7_UU1, KP7_KK3, KP7_KR1

Język pedagogiki – próba budowania systemu kategorialnego różnych odmian pedagogiki współczesnej w kontekście mapy pojęciowej pedagogiki tradycyjnej. Powstanie i ewolucja tożsamości pedagogiki. Zmiany relacji pomiędzy teorią a praktyką edukacyjną. Wielość współczesnych pedagogii i zróżnicowania ich recepcji. Filozoficzne problemy wychowania (ontyczne i aksjologiczne). Teoretyczne i metodologiczne problemy badań nad procesami edukacyjnymi (i dyskursami o edukacji).

11) Pedagogika porównawcza

KP7_WG1, KP7_WG2, KP7_WG3, KP7_WG5, KP7_WG6, KP7_WK6, KP7_UW1, KP7_UW2, KP7_UK2, KP7_UO1, KP7_KR1

Komparatystyka oświatowa jako samodzielna dyscyplina naukowa, jej przedmiot, cele, zadania i funkcje. Podstawowe pojęcia komparatystyki oświatowej i zależności między nimi. Teoretyczne założenia i metodologiczne podstawy międzynarodowych analiz porównawczych. Międzynarodowe badania komparatystyczne: typy, rodzaje i wyniki analiz edukacji na świecie. Wskaźniki rozwoju nowoczesnych systemów oświatowych. Polityka oświatowa w kreowaniu nowoczesnych systemów oświatowych. Modele edukacji na świecie w zakresie szkolnictwa obowiązkowego, średniego i wyższego. Reformy edukacji na świecie – uwarunkowania, założenia, efekty. Tendencje i kierunki rozwoju oświaty w społeczeństwie zaawansowanej nowoczesności. Edukacja w neoliberalnej i socjaldemokratycznej doktrynie społeczno-politycznej. Kulturowo-społeczny kontekst funkcjonowania i rozwoju współczesnej edukacji na świecie.

12) Prawne i etyczne podstawy pracy pedagoga

KA7_WG7, KA7_WK1, KA7_WK5, KA7_KK1, KA7_KO1, KA7_KR1

Przedmiot ma na celu uporządkować wiedzę studentów na temat zadań realizowanych przez pedagoga, osób i instytucji, z którymi ma za zadanie współpracować i istoty tej współpracy. Praca pedagoga wymaga znajomości przepisów regulujących funkcjonowanie szkoły, odnoszenia ich do wykonywania zawodu nauczyciela oraz realizacji funkcji dydaktyczno-wychowawczych. Przedmiot dotyczy zatem znajomości i umiejętności analizy przepisów prawnych dotyczących funkcjonowania szkół, ich organów oraz tych, które są pomocne w pracy pedagoga.

13) Polityka społeczna

KP7_WK1, KP7_UK2, KP7_UO4, KP7_KO1

Globalne nierówności społeczne. Nauka o polityce społecznej jako teoria służby społecznej, jej przedmiot, podstawowe pojęcia, metodologiczne podstawy analiz w polityce społecznej. Polityka społeczna jako działalność praktyczna, jej źródła, historia i stan obecny. Kwestia społeczna i podstawowe koncepcje pomocy społecznej. Podmioty polityki społecznej w Polsce i w Unii Europejskiej. Modele i strategie w polityce społecznej na świecie. Rozwój metod pracy społecznej, organizacji i stowarzyszeń, rozwój służb społecznych i form pomocy społecznej na świecie.

14) Podstawy psychologii

KA7_WG6, KA7_WK4, KA7_WK7, KA7_WK8, KA7_UW2, KA7_UW3, KA7_UO2, KA7_KO1, KA7_KO2

Człowiek jako podmiot dyskursu psychologicznego (perspektywa behawiorystyczna, psychodynamiczna, humanistyczna; człowiek jako podmiot uczący się – warunkowanie klasyczne, instrumentalne; kim jestem – pytanie o tożsamość i potrzeby). Biologiczne podstawy psychologii, neuropsychologia (ludzki mózg, jego dysfunkcje i związane z nimi zachowania; budowa układu nerwowego, znaczenie neuroprzekaźników w regulacji zachowania człowieka; układ hormonalny i jego znaczenie dla procesów psychicznych jednostki). Psychologia rozwojowa (rozwój człowieka, zmiany rozwojowe, przedmiot zmian, czynniki wpływające na rozwój jednostki, charakterystyka okresów rozwoju człowieka i najważniejszych zagadnień w ramach poszczególnych etapów rozwojowych tj. moralność, tożsamość, osobowość, przywiązanie itd., obszary problemowe). Psychologia poznawcza (procesy i struktury poznawcze; percepcja, język, uwaga, pamięć, wyobrażenia, wzorce funkcjonowania, inteligencja, myślenie i rozwiązywanie problemów; funkcjonowanie umysłu człowieka). Psychologia społeczna (rola społeczna, interakcje międzyludzkie, relacje interpersonalne, sytuacje społeczne i wpływ społeczny, atrybucje i błędy atrybucji, konformizm, dynamika grupy, uprzedzenie, stygmat i stereotyp, agresja, samospełniające się proroctwo, dysonans poznawczy itd.). Psychologia wychowawcza (wychowanie jako czynnik rozwoju człowieka; psychologia wychowania, nauczania, opieka psychologiczna; socjalizacja; modele wychowania; interakcje wychowawcze; strategie działań wychowawczych; diagnoza, pomoc i wsparcie jednostki). Psychologia motywacji (teorie motywacji, komponenty procesu motywacyjnego, motywacje specyficzne; relacje między emocjami a motywacjami; proces samoregulacji). Psychologia emocji (pochodzenie, przeżywanie, wyrażanie, regulacja emocji, a także związane z tymi procesami konsekwencje; wpływ emocji na ludzi w kontekście fizjologicznym, poznawczym i behawioralnym). Psychologia osobowości (wybrane teorie i koncepcje osobowości człowieka; struktura osobowości i jej zaburzenia). Psychologia kliniczna (profilaktyka, diagnostyka i terapia zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania człowieka). Psychologia sądowa (praca biegłego psychologa sądowego, sporządzanie ekspertyzy, diagnozowanie i orzekanie psychologiczne). Metodologia badań psychologicznych (podstawowe parametry pomiaru psychologicznego - rzetelność, trafność, normalizacja, standaryzacja narzędzia badawczego; badania ilościowe i jakościowe w psychologii; analiza, realizacja i interpretacja wybranych testów psychologicznych). Psychologia resocjalizacyjna (relacje między psychologią a resocjalizacją; zachowania przestępcze i dewiacyjne młodzieży i dorosłych – uwarunkowania, przebieg, konsekwencje, formy wsparcia i pomocy).

15) Podstawy pedagogiki społecznej

KA7_WG1, KA7_WG3, KA7_WG6, KA7_WK5, KA7_UO4,

Celem przedmiotu jest wprowadzenie do pedagogiki społecznej, zwłaszcza w odniesieniu do jej zainteresowania procesem wychowania w rodzinie. Pedagogika społeczna opisuje środowiskowe uwarunkowania wychowania, wskazując jednocześnie na możliwości kształtowania środowiska sprzyjającego procesowi wychowawczemu. Celem przedmiotu jest wprowadzenie do tej subdyscypliny pedagogicznej, zarówno w obszarze teorii, jak również praktyki, ze szczególnym uwzględnieniem rodziny jako środowiska wychowawczego.

Grupa Zajęć_3 MODUŁ KIERUNKOWY

16) Teoretyczne podstawy twórczej resocjalizacji

KA7_WG1, KA7_WG5, KA7_WG6, KA7_UO3, KA7_KR1

Celem zajęć jest zapoznanie studentów z teoretycznymi podstawami pedagogiki resocjalizacyjnej, ze szczególnym uwzględnieniem wymiarów: ontologicznego, metafizycznego, epistemologicznego i metodologicznego. Dotyczy zarówno postrzegania normy i dewiacji, definiowania nieprzystosowania społecznego oraz podstaw metodycznych. Istotnym elementem jest analiza specyfiki oddziaływań resocjalizacyjnych w środowisku otwartym oraz w wymiarze instytucjonalnym.

17) Podstawy pedagogiki specjalnej

KA7_WG3, KA7_UW2, KA7_KK3

Tradycyjny i współczesny paradygmat niepełnosprawności. Studia nad niepełnosprawnością (*diasbility studies*). Niepełnosprawność a zagrożenie marginalizacją i wykluczeniem społecznym. Jakość życia, podmiotowość, autonomia osób z niepełnosprawnością. Self-advokatura jako forma aktywizacji i wspierania godności osób z niepełnosprawnością. Normalizacja środowiska życia osób z niepełnosprawnością. Współczesny model rehabilitacji, podmiotowy paradygmat wsparcia. Wyrównywanie szans edukacyjnych osób z niepełnosprawnością. Edukacja włączająca. Inkluzja społeczna i kulturowa osób z niepełnosprawnością. Problemy bioetyki a niepełnosprawność i nieprzystosowanie społeczne.

18) Metody twórczej resocjalizacji

KA7_WG6, KA7_WG7, KA7_WK1, KA7_UO3, KA7_UO4, KA7_KK3, KA7_KK4, KA7_KR1, KP7_WG9, KP7_UW3

Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów ze specyfiką praktycznych zabiegów tzw. koncepcji „twórczej resocjalizacji” jej celów i strategii w oddziaływaniach penitencjarnych. Efektem kształcenia jest zdobycie umiejętności wzbudzenia rozwoju strukturalnych czynników procesów twórczych i poznawczych jednostek nieprzystosowanych społecznie oraz zmiany ich wizerunku społecznego. Służyć temu mają nabyte doświadczenia i umiejętności w zakresie poznania i wdrażania nowatorskich strategii resocjalizacyjnych opartych o zasady twórczej resocjalizacji. Treści przedmiotu prezentacją podstawowe metody i techniki twórczej resocjalizacji oraz ich zastosowanie w procesie resocjalizacji z uwypukleniem strategii socjoterapeutycznych. Nacisk położono na budowę umiejętności w zakresie analizy, projektowania i realizacji programów oddziaływań korekcyjnych w izolacji penitencjarnej. Budowa umiejętności wykorzystania metod twórczej resocjalizacji w pracy z dzieckiem o utrwalonym obrazie poczucia krzywdy, sprawcą i ofiarą przemocy, dzieckiem zawłaszczonym i uzależnionym oraz rozwoju potencjałów osobistych i umiejętności motywacyjnych. Prezentacja technik pracy nad oporem i kryzysem w grupie oraz twórczych metod rozwiązywania problemów. Celem jest zwiększenie umiejętności i kompetencji w zakresie zmian sposobów zachowań, odreagowania emocjonalnego oraz korekty nastawień i postaw w oparciu o metody twórczej resocjalizacji i socjoterapii.

19) Terapia przez muzykę

KA7_WG7, KA7_UU2, KA7_UU3, KA7_KO2, KP7_WG9, KP7_UW3

Treści przedmiotu obejmują zagadnienia dotyczące psychofizycznych aspektów śpiewu i muzyki, wpływu muzyki na organizm i nastrój i muzyka w relaksacji. Student będzie miał wiedzę na temat tego, czym jest dźwięk, będzie znał różne barwy instrumentów i głosów, miał świadomość terapeutycznych aspektów muzyki, śpiewu, ruchu przy muzyce oraz muzykowania w grupie. Treści przedmiotu wyjaśniają istotę głosu w terapii a terapii głosem, elementów śpiewu i techniki wokalne w zaburzeniach mowy i głosu, zastosowania muzyki we wspomaganie rozwoju. W trakcie zajęć stosowane będą metody oparte na zabawie terapeutycznej z wykorzystaniem różnych form ekspresji muzycznej (śpiew, ruch, gra na instrumentach, słuchanie i tworzenie muzyki) oraz technik muzykoterapeutycznych dostosowanych do różnych grup odbiorców przy właściwym doborze muzyki do działań muzykoterapeutycznych.

20) Terapia przez plastykę

KA7_WG7, KA7_UU2, KA7_UU3, KA7_KO2, KP7_WG9, KP7_UW3

Treści przedmiotu obejmują zagadnienia dotyczące terapeutycznych i diagnostycznych funkcje plastyki, podstawowych technik plastycznych wykorzystywanych w arteterapii, istoty barwy – jej znaczenia, symboliki i wpływu na psychikę człowieka, maski w zajęciach arteterapeutycznych – znaczenie i możliwości jej wykorzystania. W trakcie zajęć studenci będą brali udział w ćwiczeniach interaktywnych w terapii przez sztukę: „Obrazy symultaniczne”- grupowe realizacje plastyczne; „Strojenie zmysłów”, ”odkrywanie uczuć”- ćwiczenia z wykorzystaniem różnorodnych technik plastycznych; Rozwijanie wyobraźni plastycznej, pamięci wzrokowej oraz skojarzeń i fantazji w realizacjach rysunkowych; „Autobiografia wewnętrzna” - warsztaty w technice asamblażu z wykorzystaniem przedmiotów osobistych.

21) Terapia przez teatr

KA7_WG7; KA7_UU2; KA7_UU3; KA7_KO2, KP7_WG9, KP7_UW3

Treści kształcenia dotyczą technik teatralnych wykorzystywanych w warsztacie terapeutycznym (gry teatralne, improwizacja, drama) – teoria i praktyka, improwizacji scenicznej jako techniki wspomagającej, rozwoju komunikacji, ekspresji i kreatywności, a także wybranego spojrzenia na zagadnienie improwizacji w teatrze oraz kreatywnego doświadczania i aspektów scenicznej spontaniczności w działaniach grupowych.

22) Formy ekspresji muzycznej

KA7_WG7, KA7_UU2, KA7_UU3, KA7_KO2, KP7_WG9, KP7_UW3

Treści przedmiotu zawierają: śpiew, mowa, piosenka – różne sposoby nauczania piosenki, śpiew na 2, 3 i więcej głosów; grę na instrumentach – podział instrumentów muzycznych na grupy, instrumentarium orkiestrowe, wykorzystanie instrumentów szkolnych; słuchanie muzyki – muzyka programowa i ilustracyjna, muzyka instrumentalna i wokalnie-instrumentalna; tworzenie muzyki – tworzenie ilustracji muzycznych do wierszy, obrazów i opowiadań. Improwizacja prowadzona i swobodna oraz ruch z muzyką – ilustracja ruchowa zabaw dziecięcych – ruch przy akompaniamencie poznanych wcześniej piosenek, body percussion.

23) Formy ekspresji teatralnej

KA7_WG7, KA7_UU2, KA7_UU3, KA7_KO2, KP7_WG9, KP7_UW3

Przedmiot obejmuje treści kształcenia, które dotyczą teoretycznego i praktycznego wprowadzenia w temat teatralnych środków wyrazu (aktorstwo, przedmiot, materiał, lalka, maska, światło, dźwięk, multimedia jako formy teatralnej ekspresji), grupowych ćwiczeń improwizowane z wykorzystaniem środków wyrazu wywiezionych z teatru aktorskiego oraz teatru ożywionej formy, a także konstruowania grupowych i indywidualnych etiud scenicznych z wykorzystaniem poznanych środków teatralnej ekspresji.

24) Formy ekspresji plastycznej

KA7_WG7, KA7_UU2, KA7_UU3, KA7_KO2, KP7_WG9, KP7_UW3

Treści kształcenia obejmują takie zagadnienia jak: Ekspresja – definicja pojęcia, rodzaje ekspresji artystycznej, formy ekspresji plastycznej; ekspresjonizm – charakterystyka kierunku artystycznego; ekspresjonizm w sztuce XX i XXI wieku – analiza dzieł wybranych artystów sztuk wizualnych; „Rozumienie rzeźby – rozumienie siebie” – warsztaty rzeźbiarskie; „Autoportret ekspresjonistyczny” – warsztaty w technice collage oraz „Namaluj swoje emocje” – ćwiczenia malarskie.

25) Klinika resocjalizacyjna w placówce izolacyjnej lub Klinika resocjalizacyjna w środowisku otwartym

Klinika resocjalizacyjna w placówce izolacyjnej

KP7_WG5, KP7_WK3, KP7_WK5, KP7_WK7, KP7_UW2, KP7_UK1, KP7_UU1, KP7_KK4, KP7_KO2, KP7_WG9, KP7_UW3

Ten moduł edukacyjny ma na celu szczegółowe przybliżenie specyfiki funkcjonowania resocjalizacyjnych placówek resocjalizacyjnych o charakterze izolacyjnym. W wymiarze formalnoprawnym zostanie umożliwione przybliżenie studentom modelu założonego instytucji resocjalizacyjnych o charakterze izolacyjnym (założenia teleologiczne, wymogi formalnoprawne, standardy opieki, wychowania i terapii, prawne podstawy oddziaływań resocjalizacyjnych). W ramach kliniki dodatkowo możliwe jest przyswojenie specyfiki działań służących diagnozowaniu podmiotów oddziaływań resocjalizacyjnych, zwłaszcza tworzenia indywidualnych planów pracy. Konsekwencją powyższych praktyk jest współdziałanie i współdziałanie w realizacji przyjętych założeń diagnostycznych w ramach realizowanych przez studentów aktywności w wymiarze indywidualnym, grupowym oraz zbiorowym. Dodatkowo studenci będą uczestniczyć w działaniach ewaluacyjnych monitorujących podjęte aktywności oraz dookreślających działania w wymiarze perspektywicznym. Z racji specyfiki instytucjonalnej oraz kierunku studiów w sposób szczególny zostaną potraktowane metody twórczej resocjalizacji a także inicjatywy służące readaptacji oraz reintegracji.

Klinika resocjalizacyjna w środowisku otwartym

KP7_WG5, KP7_WK3, KP7_WK5, KP7_WK7, KP7_UW2, KP7_UK1, KP7_UU1, KP7_KK4, KP7_KO2, KP7_WG9, KP7_UW3

Specyfiką modułu jest przyswojenie wiedzy i umiejętności w zakresie pracy z dziećmi, młodzieżą i / lub osobami dorosłymi w środowisku otwartym związanych z minimalizacją czynników ryzyka oraz intensyfikacją czynników chroniących mających na celu stosowanie środków resocjalizacyjnych alternatywnych wobec izolacji oraz minimalizację skutków ubocznych oddziaływań z zakresu izolacyjnej resocjalizacji instytucjonalnej. W sposób szczególny wpisują się w ten obszar działania z zakresu sprawiedliwości naprawczej, mentoring, terapia wielosystemowa (multi system therapy) streetworking (oraz jego nowe form, zwłaszcza networking czy partyworking) W ramach kliniki studenci przyswoją formalnoprawne kryteria dookreślające specyfikę resocjalizacji w środowisku otwartym. Dodatkowo, w ramach aktywności własnej w instytucjach resocjalizacyjnych poznają istotę identyfikacji czynników ryzyka oraz czynników chroniących. Konsekwencją tych działań będzie implementacja metod twórczej resocjalizacji w środowisku otwartym.

Grupa Zajęć_ 4 MODUŁ METODOLOGICZNY

26) Metodologia badań społecznych

KP7_WG2, KP7_WG4, KP7_WK1, KP7_WK8, KP7_UW2, KP7_UO1, KP7_UO3, KP7_KO1

Pojęcie metody, metodologii nauk i metodologii badań społecznych. Geneza i rozwój koncepcji badania zjawisk społecznych. Podstawy filozoficzne orientacji poznawczych w badaniach naukowych –założenia ontologiczne i epistemologiczne orientacji pozytywistycznej (empiryczne badania ilościowe) i humanistycznej (empiryczne badania jakościowe). Ranga wyjaśniania i rozumienia. Koncepcje rozwoju nauki - kumulatywna i rewolucyjna. Pojęcie i znaczenie paradygmatu w rozwoju nauki. Wiązanie badań empirycznych ilościowych z badaniami empirycznymi jakościowymi. Ranga teorii w badaniach ilościowych. Tworzenie ładu pojęciowego. Procesy poznania naukowego- analiza i synteza, dedukcja i indukcja, porównywanie i przeciwstawianie, uogólnianie i wnioskowanie. Wyjaśnianie w nauce. Pojęcie i rodzaje wyjaśnień. Prawa nauki i ich rodzaje. Planowanie procesu badawczego w naukach społecznych. Koncepcja badań i jej składniki. Etyka w badaniach naukowych. Własność intelektualna i jej ochrona. Plagiaryzm. Komunikowanie o efektach badań społecznych.

27) Badania ilościowe z elementami statystyki

KP7_WG2, KP7_WG4, KP7_UO2, KP7_KK2

Metody statystyczne w naukach społecznych. Etapy badania naukowego w badaniach ilościowych. Przedmiot i cele badań. Istota, rodzaje i właściwości problemów i hipotez badawczych. Pojęcie, rodzaje zmiennych i wskaźników w naukach społecznych. Konstrukcja narzędzi w badaniach sondażowych (ze szczególnym zwróceniem uwagi na kwestionariusz ankiety). Związek między pytaniami (poleceniami) w kwestionariuszu ankiety a problemami badawczymi. Problemy etyczne przy konstruowaniu narzędzia. Konstrukcja ankiet online. Podstawowe pojęcia statystyczne. Charakterystyka skal pomiarowych – nominalna, porządkowa, przedziałowa i stosunkowa. Przekształcanie skal. Umieszczanie w pamięci komputera danych z badań ilościowych-wykorzystanie arkusza kalkulacyjnego Excel, dysk Google. Budowanie tabel przestawnych. Graficzne formy prezentacji danych. Związek korelacyjny i funkcjonalny. Warunki stosowania, obliczanie i interpretacja współczynnika korelacji miarowej Pearsona. Wnioskowanie statystyczne. Zastosowanie testów nieparametrycznych – test niezależności 2 oraz parametrycznych – Test t-Studenta dla dwu prób niezależnych, test t-Studenta dla dwu prób zależnych.

28) Metody badań jakościowych

KP7_WG2, KP7_WG4, KP7_UW1, KP7_UO1, KP7_KK2

Specyfika badań jakościowych - założenia i cechy, możliwości i ograniczenia. Standardy etyczne w badaniach jakościowych. Przegląd głównych szkół, orientacji badawczych, strategii i metod badań jakościowych. Mapa stanowisk i podejść metodologicznych w badaniach jakościowych. Projektowanie badań jakościowych. Fazy realizacji projektu badawczego. Analiza i interpretacja empirycznych danych jakościowych. Raportowanie wyników badań jakościowych.

Grupa Zajęć_ 5 MODUŁ PROJEKTOWANIE UNIWERSALNE

29) Projektowanie włączające

KP7_WK3, KP7_UO2, KP7_UO4, KP7_UU3, KP7_KK4

Inkluzja społeczna. Budowanie środowiska włączającego. Dostępność środowiska fizycznego i społecznego. Wytyczne, wskazania i dobre praktyki w zakresie projektowania uniwersalnego w obszarze resocjalizacji (rozwiązania dotyczące warunków przestrzennych, dostępności informacji, równości szans uczestnictwa w procesie resocjalizacji). Zadanie projektowe: audyt dostępności wybranej placówki resocjalizacyjnej oraz opracowanie praktycznych rozwiązań z wykorzystaniem zasad projektowania uniwersalnego.

30) Dostępność przestrzeni edukacyjnej i społecznej – projektowanie uniwersalne*

KP7_WG6, KP7_WK1, KP7_UO2, KP7_UO4, KP7_KK2

Integracja, inkluzja społeczna, normalizacja środowisk życia osób z niepełnosprawnością. Podmiotowość i autonomia osób z niepełnosprawnością – idea niezależnego życia. Niepełnosprawność a zagrożenie marginalizacją i wykluczeniem społecznym. Bariery fizyczne i społeczne w przestrzeni edukacyjnej i społecznej. Psychospołeczne konsekwencje doświadczania barier. Potrzeby osób z niepełnosprawnościami w zakresie dostępności i funkcjonalności przestrzeni środowiska życia. Zasada równości szans i niedyskryminacji, w tym dostępności dla osób z niepełnosprawnościami. Koncepcja projektowania uniwersalnego, mechanizm racjonalnych usprawnień. Przykłady dobrych praktyk. Zajęcia warsztatowe - audyt i analiza dostępności wybranych przedmiotów codziennego użytku, pomocy dydaktycznych, informacji pisanych i graficznych itd. oraz funkcjonalności przestrzeni w placówkach resocjalizacyjnych z wykorzystaniem symulatorów wad wzroku, ograniczeń słuchowych, ruchowych. Zastosowanie zasad projektowania uniwersalnego w adaptacji materiałów zawierających informację pisaną i graficzną, przedmiotów codziennego użytku z uwzględnieniem potrzeb osób z niepełnosprawnościami. Formułowanie zaleceń modyfikujących spójnych z zasadami projektowania uniwersalnego w ramach prowadzonych audytów dostępności.

* Moduł wyrównujący, przedmiot skierowany do studentów, którzy na studiach I stopnia nie realizowali modułu projektowanie uniwersalne

Grupa Zajęć_ 6 MODUŁ ZAJĘCIA DO WYBORU

31) Przedmiot do wyboru w języku polskim lub przedmiot do wyboru w języku obcym*

KP7_WK5, KP7_WK7, KP7_UO3, KP7_UU1, KP7_KR1

32) Przedmiot do wyboru w języku polskim lub przedmiot do wyboru w języku obcym*

KP7_WK5, KP7_WK7, KP7_UO3, KP7_UU1, KP7_KR1

Grupa Zajęć_7 MODUŁ DYPLOMOWY

33) Seminarium magisterskie

KP7_WG4, KP7_WG5, KP7_WG6, KP7_WK3, KP7_WK8, KP7_UW1, KP7_UW2, KP7_UK3, KP7_UO1, KP7_UO3, KP7_KO1, KP7_KO2

Treści programowe realizowane w trakcie seminarium są zróżnicowane w zależności od zainteresowań badawczych. Wymagania stawiane publikacji naukowej (pracy dyplomowej) – struktura, język, zawartość merytoryczna, strona formalna i etyczna pracy. Dobór i wykorzystanie źródeł. Przypisy bibliograficzne. Przygotowanie i analiza indywidualnych metodologicznych koncepcji badawczych. Opracowanie narzędzi badawczych i przygotowanie do badań terenowych. Przygotowanie i analiza rozdziału teoretycznego, zawierającego prezentację badanej problematyki w świetle literatury przedmiotu. Charakterystyka wyników własnych badań w kontekście problemów badawczych. Przygotowanie empirycznej części pracy zawierającej charakterystykę terenu badań, badanej próby, instytucji, dyskusję wyników analizy danych, wnioski z badań oraz aneksy. Przygotowywanie wniosków z badań i formułowanie wypowiedzi na temat realizacji celów teoretycznych (poznawczych). Przygotowanie projektów, programów, propozycji konkretnych działań w odpowiedzi na cel praktyczny własnych badań. Przygotowanie i przedstawienie do oceny pierwszej wersji pracy magisterskiej. Poprawianie i przygotowanie ostatecznej wersji pracy.

Grupa Zajęć_8 MODUŁ PRAKTYKI ZAWODOWE ***

**dotyczy studentów, którzy studiowali na innych kierunkach niż Pedagogika
lub/i nie posiadają przygotowania pedagogicznego**

34) Praktyki zawodowe (6 tygodni) = 150h) punkty ECTS 10

KP7_WG7, KP7_WK5, KP7_UW1, KP7_UK3, KP7_UO4, KP7_KK4, KP7_KO2, KP7_KR2

Zasadniczym celem praktyki studenckiej jest wykorzystanie zdobytej podczas studiów wiedzy teoretycznej niezbędnej do realizacji zadań, podejmowanych w konkretnym środowisku lokalnym przez instytucje i placówki funkcjonujące w obszarze pracy pedagogicznej. Istotne jest skonfrontowanie jej z rzeczywistością dydaktyczną, wychowawczą, opiekuńczą, profilaktyczną i resocjalizacyjną pod kątem przyszłej pracy zawodowej. Zadaniem studentów jest wieloaspektowe poznanie funkcjonowania placówki, stosowanych metod pracy i procedur organizacyjnych. Celem praktyki jest ponadto zdobycie przez studentów doświadczenia w rozwiązywaniu sytuacji trudnych, zdobycie i doskonalenie kompetencji i umiejętności organizacyjnych oraz społecznych niezbędnych do samodzielnego planowania ścieżki rozwoju oraz wypełniania w przyszłości obowiązków zawodowych. Realizacja zadań w trakcie trwania praktyk wynikają ze specyfiki pracy instytucji. Poszczególne zadania określone są Programem Praktyk.

Zasady i forma odbywania praktyk zawodowych oraz liczbę punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach tych praktyk.

Praktyka stanowi nieodłączną część procesu dydaktycznego i podlega obowiązkowemu zaliczeniu. Studenci kierunku pedagogika resocjalizacyjna odbywają praktyki w drugim semestrze, do dnia 30 września. Praktyki zawodowe mają dwustopniowy charakter – praktyki 30-godzinnej (2 tygodnie) w ramach przygotowania psychologiczno-pedagogicznego oraz ciągłej (4 tygodnie) praktyki 120-godzinnej związanej ściśle ze studiowanym kierunkiem. Praktyka 30-godzinna ma charakter obserwacyjny i asystencki. Polega na obserwacji (hospitacji) oraz podejmowaniu działań asystenckich, wykonywaniu zadań określonych przez opiekuna praktyki ze strony Organizatora praktyk. Praktyka ciągła, 120-godzinna, ma charakter stażowy i polega na wykonywaniu przez studenta wszystkich zadań zgodnie z obowiązkami zawodowymi wykonywanymi przez opiekuna praktyk ze strony Organizatora praktyk. Zaliczenia praktyk dokonuje opiekun praktyk ze strony Uczelni, na podstawie analizy dzienniczka praktyk i/lub innych wymaganych dokumentów oraz oceny i opinii ze strony Organizatora praktyk potwierdzającej odbycie wszystkich godzin praktyk przewidzianych w programie.

Sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w trakcie całego cyklu kształcenia.

Zaliczenie, egzamin i inne sposoby weryfikacji określone są w części B sylabusu na dany rok akademicki.

Warunki ukończenia studiów oraz uzyskiwany tytuł zawodowy.

1. Zasady dopuszczenia do egzaminu dyplomowego: zdanie egzaminów i uzyskanie zaliczenia modułów przewidzianych programem studiów, napisanie pracy dyplomowej.
2. Zakres i sposób przeprowadzenia egzaminu dyplomowego określony jest w procedurze dyplomowania.
3. Absolwent uzyskuje tytuł zawodowy magistra po spełnieniu wymogów określonych w pkt 1 i 2.